

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 195.

Syvende Session.

57de Møde.

Lørdagen den 16de Februar.

(Fortsat.)

Rosenørn (fortsat): Jeg skal nu slet ikke fragaae, at jeg finder det ganske i sin Orden, at en Godseier kan faae Lov til at nedlægge en Gaard, der ligger beqvemt ved hans Eiendom, for at faae denne aronderet, og jeg kan ogsaa finde det i sin Orden, at han til sin Stovbestands Fremme ønsker at nedlægge en Gaard; men naar man vil have Godseierne til at gaae ind paa en tvungen Fæstefløsning, og saa stiller dem i Udsigt, at de skulle faae Lov til at drive $\frac{1}{10}$ af Hartfornet, uden at have Fæstetvang derpaa, saa skulde det rigtignok gjøre mig vndt, om Godseierne paa Grund deraf vilde gaae ind paa Loven; thi det er ikke nogen ubetydelig Ting, at tage $\frac{1}{10}$ af 100,000 Ldr. Hartforn fra Bøndestanden. Dette ønsker jeg ikke, jeg anseer det for feilagtigt, thi nu kan der maaske leve paa denne $\frac{1}{10}$ 3 til 4000 selvstændige Familier, men naar den blev lagt ind under Herregaarde, vilde der i det Høieste blive Plads til 250 à 300 Familier, og det ønsker jeg ikke. Jeg har den Mening, at, naar Forholdene kun blive gode og sunde her i Landet, vil det blive Godseierne og Bønderne, der blive de Allierede, der holde paa Friheden, og give det conservative Grundlag, hvorpaa Friheden skal bygges. At der vil gaae nogen Tid, det veed jeg nok; men vi blive nok enige, det feiler ikke.

S. A. Hansen: Den sidste ærede Taler kom jo ind paa forskjellige Ting, men han

indrømmede selv, at det var Ting, som var sagt mange hundrede Gange iforveien, og at, naar det ikke havde kunnet hjælpe, skøndt det var sagt saa ofte, saa vilde det heller ikke kunne hjælpe, hvad han sagde. Da jeg nu er ganske enig med ham deri, saa skal jeg ikke opholde mig med at gjendrive ham; jeg er overbevist om, at det, som han nu har sagt, vil have lige saa liden Betydning, som det, der mange Hundrede Gange før er sagt. Den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer) har meent, at jeg har været ved en Døjførelse af hele denne Sag; men deri har han taget Feil. Jeg har kun været inde paa en Døjførelse, nærmest med den ærede Indenrigsminister, i Anledning af hvad der passerede ved denne Sags 1ste Behandling. Den ærede Rigsdagsmand har dernæst meent, at det var interessant at hende min Mening om et vist Spørgsmaal, som han opfaste, men man kan jo ikke her komme til at tale om Alt; hvad der kan være interessant, thi denne Omstændighed alene kan ikke berettigge til at gaae ind derpaa. Jeg tror iøvrigt, at det Spørgsmaal, som den ærede Rigsdagsmand har reist, vil han faae fuldstændig besvaret ved at holde sig til den store Bog, som han talte om, der ligger inde paa Thingets Bord.

Der faldt ogsaa en Ytring, rigtignok ganske leilighedsvis, fra den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kampmann), da han motiverede sit Forslag, som gik ud paa, at de, der nu gaae ind paa det Grundlag, som her foreligger, gjøre det, fordi de troe, ikke at kunne naae Maalet ved den foreliggende Lov. Dette Udtryk maa jeg aldeles bestemt forvare mig imod, det er meget